

ဝိကာလနဲ့ အချိန်သတ်မှတ်ချက်...

တစ်လောက ဒကာလေးတစ်ချို့ ကျောင်းမှာဆွမ်း လာကပ်ကြ ပါတယ်။ ကျောင်းကိုအရောက် နောက်ကျတာရယ်၊ ဆွမ်းပွဲပြင် နေရတာ တွေရယ်ကြောင့် ဆွမ်းစားချိန် နည်းသွားသလို ဖြစ် ခဲ့ပါတယ်။ ဒီတော့ ဒကာလေး တစ်ယောက်က "ဘုန်းဘုန်း ဖြည်းဖြည်း ဘုဉ်းပေးပါဘုရား...၊ စားနေရင်း ၁၂နာရီကျော် သွားလည်း ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား ဘုရား..." လို့ လျှောက်ပါ တယ်။ သူပြောမှပဲ ဒကာဒကာမတွေ ဒီလိုမှတ်ထားတာတွေ များနေတယ်ဆိုတာ ထပ်ပြီး သတိထားမိပါတယ်။ အကြောင်းသင့်ရင်တော့ ရှင်းပြပေးဦးမယ်လို့ စဉ်းစားခဲ့ပါ တယ်။

တစ်ခါတုန်းကလည်း မြန်မာပြည်မှာသွားပြီး ရဟန်းဝတ်ကာ ထေရဝါဒ အဖြစ်နဲ့ ပြန်ရောက်လာတဲ့ ကိုရီးယား ဘုန်းကြီးတစ် ပါးနဲ့ ဆွမ်းစားရင်း ၁၂နာရီထိုးခါနီးတော့ ဘုန်းဘုန်းက "အရှင် ဘုရား မြန်မြန်ဘုဉ်းပေးမှဘုရား၊ ၁၂နာရီ ထိုးတော့မယ်"လို့ သတိပေးတဲ့အခါ အဲဒီဘုန်းကြီးက "ရပါတယ်ဘုရား မြန်မာ ပြည်မှာဆို အခုမှ ၉နာရီခွဲပဲ ရှိသေးတယ်" လို့ ပြောလာပါ တယ်။ ကိုရီးယားနဲ့ မြန်မာပြည်က ၂နာရီခွဲလောက်ကွာတော့ ကိုရီးယားမှာ ၁၂နာရီဆို မြန်မာပြည်မှာ မနက် ၉နာရီခွဲပဲ ရှိ ပါသေးတယ်။ ဒီဘုန်းကြီးက အချိန်ကို သူလိုသလိုများ သတ် မှတ်နေလား မသိဘူးလို့ ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် တွေးနေရင်း အချိန်သတ်မှတ်ချက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ့ကိုလျှောက်ထား ဖြစ် ပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါတွေဟာ နေလွဲညစား စားခြင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လွဲနေတဲ့ သတ်မှတ်ချက် အလွဲလေးတွေပဲ ဖြစ် ပါတယ်။ တစ်ချို့က တကယ်ပဲ ဘုန်းကြီးတွေ ဆွမ်းစားနေ တုန်း ၁၂နာရီကျော်သွားလည်း စားကောင်းတယ်လို့ ထင်နေ တတ်ပါတယ်။ တကယ်တော့ ဝိကာလ သတ်မှတ်မှုဟာ နာရီနဲ့ သတ်မှတ်တာထက် နေနဲ့သတ်မှတ်တာက ပိုမှန်ပါတယ်။ ဘုရားလက်ထက်က အခုလို နာရီအမျိုးမျိုးတွေ မပေါ်သေး တော့ ခေါင်းတည့်တည့်မှာ နေရောက်နေတဲ့အချိန်ကို နေမွန်း တည့်ချိန်လို့ သတ်မှတ်ပြီး ဦးခေါင်းတည့်တည့်က ကျော်သွား ရင်တော့ နေမွန်းလွဲချိန်လို့ သတ်မှတ်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဝိကာလကို နေလွဲချိန်နောက်ပိုင်းကာလလို့ သတ်မှတ်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို နေနဲ့ သတ်မှတ်ချက်အရ စား နေတုန်း ၁၂နာရီတိတိမှာ နေလွဲသွားပြီဆိုရင် မစားရတော့ပါ ဘူး။ စားရင်အာပတ်သင့်ပါတယ်။ ၁၂နာရီကျော်သွားပေမယ့် နေမွန်းမတည့်သေးဘူးဆိုရင် စားကောင်းပါတယ်။ ဒီလို တစ် ချို့နိုင်ငံတွေဟာ နေရဲ့ရွေ့လျားမှုကြောင့် ၁၂နာရီခွဲ၊ တစ်ခါ တစ်လေ ၁နာရီလောက်မှ နေမွန်းတည့်တာတွေ ရှိတဲ့အတွက် အဲဒီနိုင်ငံတွေမှာ ရှိတဲ့ ထေရဝါဒ ဘုန်းကြီးတွေဟာ ၁၂နာရီခွဲ၊ တစ်နာရီလောက်အထိ ဆွမ်းစားကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဓိကကတော့ ၁၂နာရီ ထိုးတာမထိုးတာထက် နေမွန်းတည့် တာ မတည့်တာက အဓိကကျပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရာသီဥတု ဆိုးဝါးတဲ့နေရာတွေမှာ နေကို မမြင်ရတဲ့အခါတွေ ရှိတတ်တဲ့ အတွက် အကောင်းဆုံးကတော့ ရောက်တဲ့နေရာမှာ သူ့နိုင်ငံ အသီးသီးက သတ်မှတ်ထားတဲ့ စံတော်ချိန်အတိုင်း လိုက်နာ ကျင့်သုံးတာ အကောင်းဆုံးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို နေကို အဓိက ထား သတ်မှတ်ထားတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ခုနက ကိုရီးယားဘုန်း ကြီး ယူဆသလို ကိုရီးယားမှာ နေပြီး မြန်မာ စံတော်ချိန်ကို လှမ်းယူလို့ မရပါဘူး။ အဲလိုဆို ညစာစားချင်ရင် မနက်ပိုင်း ဖြစ်နေတဲ့ နိုင်ငံရဲ့ နာရီကိုကြည့်ပြီး စားလို့ရသလိုလို သတ် မှတ်ကုန်ပါလိမ့်မယ်။ ရောက်တဲ့နေရာမှာ သူ့နေရာက သတ် မှတ်တဲ့ နာရီအချိန်အတိုင်း လိုက်နာတာဟာ ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်ထိန်းဖို့အတွက် သံသယ အကင်းဆုံးပဲ ဖြစ် ပါတယ်။ စကားစပ်လို့ ဒကာတစ်ယောက်ရဲ့ အဖြစ်ကလေးကို သတိရမိပါတယ်။ အဲဒီ ဒကာတစ်ယောက် ဥပုသ်နေ့မှာ ဥပုသ် သီလယူပြီးတော့ ဝိုက်ကအရမ်းဆာတဲ့အတွက် ည ၁၂နာရီ

ကျော်တော့ ထမင်းကြော်ပြီး စားလိုက်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ သူ့အထင်က ညာ ၂နာရီ ကျော်ရင် စားလိုရပြီလို့ ထင်နေခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါဘုန်းဘုန်းကို လျှောက်ပြတော့ ဝိကာလ ဘောဇ သိက္ခာပုဒ်ရဲ့ သတ်မှတ်ချိန်ဟာ နေမွန်းလွဲချိန်ကစပြီး နောက်တစ်နေ့ မနက်အရုဏ်တက်ချိန်အထိ သတ်မှတ်ထား တာ ဖြစ်တဲ့အတွက် အရုဏ်တက်တဲ့အထိ ဒီသိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်ထိန်းရမယ်လို့ ရှင်းပြဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ဥပုသ်သည် တွေ အနေနဲ့ ဝိကာလအချိန် သတ်မှတ်တာနဲ့ ပတ်သက်လို့ သတိထားရမယ့် အချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ထားပါတော့၊ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဒီနေရာမှာ ပြောချင်တာက ဝိကာလ သတ်မှတ်ချက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး လွဲနေတာလေးတွေ ရှိတဲ့အတွက် အခုတင်ပြခဲ့ တာနဲ့ ပတ်သက်လို့ အမှတ်လွဲနေတာ ရှိကြရင်လည်း ပြင်နိုင် ကြဖို့ ပြောလိုရင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အသေးအဖွဲလေးတွေပဲ ဆိုပေ မယ့် အသေးအလွဲလေးတွေကစပြီး အလွဲကြီးတွေ ဖြစ်တတ်တဲ့ အတွက် အသေးအဖွဲလေးတွေကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ သတိ ထားပြီး လိုက်နာကြတာ ကောင်းပါတယ်လို့ အကြံပြုရင်း လွဲ တတ်တဲ့ အလွဲတစ်ခု အဖြစ် တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

စာရေးသူ = အရှင်ဝိစိတ္တ (မနာပဒါယီ)